การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปราจีนบุรี เขต 1

DEVELOPING A COLLABORATIVE NETWORK MODEL FOR SUCCESSFUL MANAGEMENT OF DRUG-FREE AND VICE-FREE WHITE SCHOOLS IN THE PRACHINBURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

ยุทธนา สำราญกิจ[1]

Yuthana Sumrankit[1]

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2. พัฒนารูปแบบ 3. ทดลองใช้รูปแบบ และ 4. ประเมินผลทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ปีการศึกษา 2566 จำนวน 62 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานการสร้างเครือข่าย พบว่า นักเรียนกลุ่มเสี่ยงอยู่ในสภาวะปัญหา คือ อาศัยในพื้นที่เสี่ยง บุคคลรอบข้างใช้สารเสพติดและครอบครัวขาดความอบอุ่น หลักการสร้างเครือข่าย คือ กำหนดวิสัยทัศน์ร่วม ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และพัฒนาความสัมพันธ์ 2) รูปแบบ ประกอบด้วย 1. ส่วนนำ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ 2. ตัวแบบ ได้แก่ องค์ประกอบเครือข่าย กระบวนการของเครือข่ายและขอบข่ายสถานศึกษาสีขาว 3 ขั้นตอนการนำไปใช้ ได้แก่ การเตรียม การดำเนินงาน

---

[1] รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1
The Deputy Director of the Educational Service Area Office Prachinburi Primary Educational Service Area Office 1
Corresponding author; Email: Tsumrankit@gmail.com
(Received: 11 July 2024; Revised: 10 September 2024; Accepted: 19 September 2024)

ประเมินผล และสรุปผล และ 4. เงื่อนไขความสำเร็จ 3) ผลการทดลองใช้ พบว่า การปฏิบัติและการมีส่วนร่วมของเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) ประเมินผลทดลองใช้ พบว่า ความสำเร็จของเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีภูมิคุ้มกัน ป้องกันตนจากภัยยาเสพติด และเป็นแกนนำการสร้างเครือข่าย มีเครือข่าย จำนวน 56 เครือข่าย นักเรียนกลุ่มเสี่ยงลดลง ร้อยละ 16.96 และรางวัลที่ได้รับ จำนวน 39 รายการ

คำสำคัญ : 1. การพัฒนารูปแบบ 2. เครือข่ายความร่วมมือ 3. สถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข

ABSTRACT

The purposes of this study were 1.to study the basic information 2.to develop a model 3.to test the model and 4. to evaluate the implementation of the cooperative network model for Successful Management of Drug-Free and Vice-Free White Schools in the Prachinburi Primary Educational Service Area Office 1.The sample group includes administrators, educational personnel and relevant stakeholders in the academic year 2023 totaling 62 people selected purposively. The tools used were interviews evaluation forms and questionnaires. The statistics employed were percentage, mean, and standard deviation. The findings indicated that 1) Basic information on network creation revealed that at-risk students face problems such as living in high-risk areas being surrounded by individuals using drugs and lack of family warmth. The principles of network creation include setting a shared vision, identifying stakeholders, and developing relationships. 2) The model consists of 1. Introduction Principles and Objectives 2. Main Body Network components, network processes and the scope of the White School. 3. Implementation Steps Preparation execution, evaluation, and summarization. 4. Conditions for Success. 3) The implementation results showed that the overall practice and participation of the network were at the highest level. 4) The evaluation results indicated that the overall success of the network was at the highest level. Students developed resilience against drug threats and became leaders in network creation. There are 56 networks in total, with a 16.96% reduction in at-risk students and the number of awards received is 39

Keywords : 1. Model Development 2. Collaborative Network 3. Drug and Vice-Free White Schools

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก่อให้เกิดปัญหามากมาย ซึ่งปัญหายาเสพติดนับว่าเป็นปัญหาสำคัญยิ่งและเป็นภัยร้ายแรงที่กำลังคุกคามความมั่นคงของสังคมทุกภาคส่วน ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตระหนักในความสำคัญของการขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2565 จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา ประจำปี 2566 ตามแผนปฏิบัติการ ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2566 เพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มเป้าหมายไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งการใช้และการตกเป็นเหยื่อในการค้ายาเสพติด ด้วยการแก้ไขปัญหาแบบองค์รวมภายใต้แนวคิด “สังคมไทยปลอดภัยจากยาเสพติด” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

ข้อมูลการคัดกรองผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัด ปีการศึกษา 2565 จำนวน113 แห่ง นักเรียน 19,677 คน มีสถานศึกษาเสี่ยงจากภัยยาเสพติดทั้งหมด 29 แห่ง นักเรียนเสี่ยงรวม 404 คน คิดเป็นร้อยละ 25.66 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรีเขต 1, 2565) ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้น โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข มีหลักพัฒนานักเรียน เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข ตามยุทธศาสตร์ 5 มาตรการ ได้แก่ ป้องกัน ค้นหา รักษา เฝ้าระวังและการบริหารจัดการ และกลยุทธ์ 4 ต้อง 2 ไม่ คือ ต้องมียุทธศาสตร์ ต้องมีแผนงาน ต้องมีระบบข้อมูล และต้องมีเครือข่าย และ 2 ไม่ คือ ไม่ปกปิดข้อมูลและไม่ไล่ผู้เรียนออกมาเป็นแนวทางการดำเนินงาน (สำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา, 2559) ซึ่งปัจจุบันทุกองค์กรให้ความสำคัญกับเครือข่ายเนื่องจากเป็นระบบความร่วมมือของบุคคล กลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานที่มีแนวทางดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (สุดา มงคลสิทธิ์, 2562) เพื่อให้สถานศึกษามีคุณภาพ โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เสริมประสิทธิภาพของเครือข่าย (ภัทรวรรธน์ นิลแก้วบวรวิชญ์, 2559) การดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ จากเครือข่ายมาช่วยแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 มีสถานศึกษาอยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกัน บางพื้นที่อยู่ในเขตอุตสาหกรรม นักเรียน มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดค่อนข้างสูง และเป็นกลุ่มเสี่ยงติดยาเสพติดได้โดยง่าย นำมาซึ่งการสูญเสียทรัพยากรของประเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรีเขต 1 สนับสนุนการส่งเสริมความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และบุคคลในชุมชนในการป้องกันและดูแลช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้บุคคลมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามที่กำหนด ระดมความคิดและศักยภาพในพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ คือ สร้างผู้เรียนที่ปลอดยาเสพติดและอบายมุข เป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของโรงเรียนและชุมชน และเป็นหน่วยงานทางการศึกษาป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษาสู่ความสำเร็จ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข จึงสนใจ ที่จะศึกษาการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด

และอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรีเขต 1 เพื่อการดำเนินการป้องกัน แก้ไข ปัญหายาเสพติดในเชิงรุก ตลอดจนสามารถนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำนโยบาย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสถานศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

2.3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนิน งานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

2.4 เพื่อประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ

3.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 มีรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ

3.3 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 มีการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ

3.4 นักเรียน มีภูมิคุ้มด้านยาเสพติด และชุมชนมีเครือข่ายเฝ้าระวังการป้องกันยาเสพติดและอบายมุข

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบผสานวิธี (Mixed Methodology) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษา สีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยการสังเคราะห์เอกสารและศึกษาจากสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติเป็นเลิศ จำนวน 4 แห่ง โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือได้แก่ แบบศึกษาเอกสารและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการยก (ร่าง) รูปแบบ โดยผู้ทรงวุฒิ จำนวน 9 คน และตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือ ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบตรวจสอบความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องของรูปแบบ

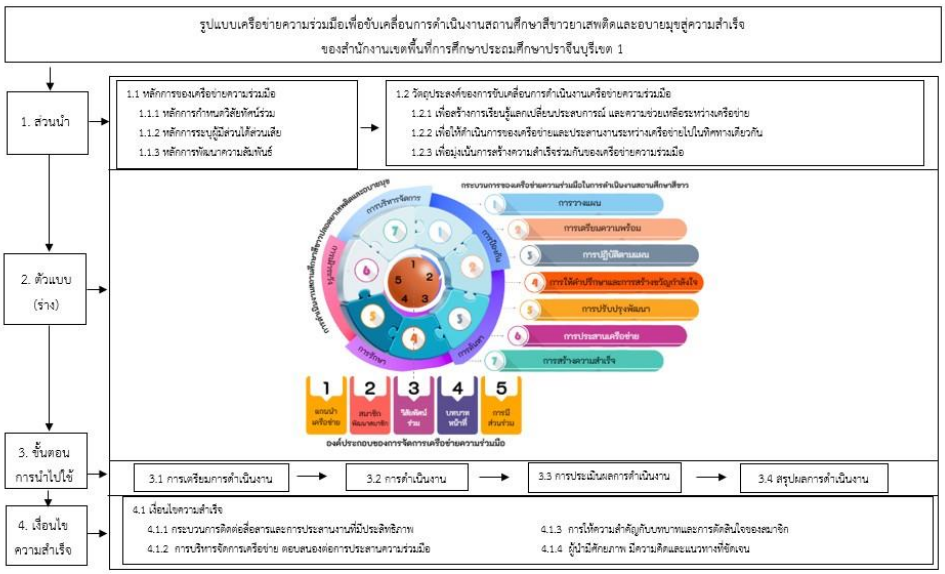
ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 2. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา 3. ศึกษานิเทศก์ 4. ผู้บริหารสถานศึกษา 5. ครูผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาสีขาว 6. ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา 7. ผู้ปกครองนักเรียน และ 8. เครือข่ายอื่น ๆ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 62 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือ ได้แก่ แบบรายงานผลการทดลองใช้รูปแบบและแบบรายงานการมีส่วนร่วมของเครือข่ายความร่วมมือ

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 2. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา 3. ศึกษานิเทศก์ 4. ผู้บริหารสถานศึกษา 5. ครูผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาสีขาว 6. ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา 7. ผู้ปกครองนักเรียน และ 8) เครือข่ายอื่น ๆ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 62 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบสัมภาษณ์ และแบบรายงาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 พบว่า 1. นักเรียนกลุ่มเสี่ยงอยู่ในสภาวะที่เป็นปัญหา คือ นักเรียนอาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยง นักเรียนมีประสบการณ์พบเห็นผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่รอบข้างใช้ยาเสพติดและครอบครัวขาดความอบอุ่น 2. หลักการพัฒนาความสัมพันธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ คือ (1) หลักการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม (2) หลักการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ (3) หลักการพัฒนาความสัมพันธ์ 3. บทบาทของเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ มีส่วนร่วมวางแผน แกนนำการจัดกิจกรรมสมาชิกเครือข่าย กระบวนการสร้างสรรค์กิจกรรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและสนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษา/ ให้คำปรึกษา 4. ลักษณะพฤติกรรมนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันที่ดี คือ ทัศนคติที่ถูกต้องในการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีวิธีการเลือกปฏิบัติในทางที่เหมาะสม ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เห็นคุณค่าในตนเอง รู้เท่าทันโทษของยาเสพติด มีทักษะการป้องกันตนเอง มีจิตใจเข้มแข็ง มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเป็นผู้นำ และเป็นแบบอย่างที่ดี และ 5) ปัญหาที่พบในการดำเนินงาน ได้แก่ การประสานระหว่างเครือข่ายมีช่องทางไม่หลากหลาย การประสานขอข้อมูลใช้เวลาในการดำเนินงาน และเครือข่ายความร่วมมือไม่ครบทุกมิติของการป้องกันภัยจากยาเสพติด

2. ผลการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 พบว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ องค์ประกอบหลักส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย หลักการ 3 ข้อ วัตถุประสงค์ 3 ข้อ องค์ประกอบหลักส่วนที่ 2 ตัวแบบ ประกอบด้วย องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือ 5 ข้อ กระบวนการขับเคลื่อนดำเนินงาน 7 ขั้นตอน และขอบข่ายของสถานศึกษาสีขาว 5 ด้าน องค์ประกอบหลักส่วนที่ 3 ขั้นตอนการนำไปใช้ ประกอบด้วย การเตรียมการดำเนินงาน การดำเนินงาน การประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงาน และ องค์ประกอบหลักส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ 4 ข้อ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2 รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

1. ผลการทดลองใช้รูปแบบ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำรูปแบบไปทดลองใช้ โดยภาพรวม

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ		แปลผล
	$\overline{X}$	S.D	
องค์ประกอบหลักส่วนที่ 1	4.49	0.47	มาก
องค์ประกอบหลักส่วนที่ 2	4.60	0.49	มากที่สุด
องค์ประกอบหลักส่วนที่ 3	4.48	0.46	มาก
องค์ประกอบหลักส่วนที่ 4	4.59	0.35	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.57	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า การปฏิบัติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.57 , S.D = 0.45) โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า องค์ประกอบหลักส่วนที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60 , S.D = 0.49) องค์ประกอบหลักส่วนที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.59 , S.D = 0.35) และองค์ประกอบหลักส่วนที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.49 , S.D = 0.47) ตามลำดับ

2. ระดับการมีส่วนร่วมของเครือข่ายความร่วมมือ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการมีส่วนร่วมของเครือข่ายความร่วมมือ โดยภาพรวม

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับการมีส่วนร่วม		แปลผล	อันดับที่
		$\overline{X}$	S.D.		
1	การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อวางแผนการดำเนินงานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.30	0.46	มาก	8
2	การดำเนินงานตามรูปแบบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาว	4.93	0.19	มากที่สุด	2
3	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	4.11	0.24	มาก	10
4	ระยะเวลาในการดำเนินงานมีความเหมาะสม	4.18	0.36	มาก	9
5	มีการระดมความคิดเห็นในกิจกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานของสมาชิกเครือข่าย	4.75	0.40	มากที่สุด	4
6	รายงานผลดำเนินงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ	4.76	0.34	มากที่สุด	3

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับการมีส่วนร่วม		แปลผล	อันดับที่
		$\overline{X}$	S.D.		
7	สถานศึกษา ผู้เรียนและชุมชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงาน	4.96	0.09	มากที่สุด	1
8	หน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและเอกชนมีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเครือข่ายเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน	4.35	0.18	มาก	7
9	มีฐานข้อมูลในการอำนวยความสะดวกและช่องทางการติดต่อระหว่างเครือข่าย	4.74	0.40	มากที่สุด	5
10	มีการบันทึกข้อตกลงและความเข้าใจร่วมกันระหว่างองค์กรเพื่อการดำเนินงานไปสู่ความสำเร็จ	4.69	0.48	มากที่สุด	6
	เฉลี่ย	4.57	0.31	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.57 , S.D = 0.31) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากลำดับมากไปน้อย ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ สถานศึกษา ผู้เรียน และชุมชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานขาว ($\overline{X}$ = 4.96, S.D = 0.09) การดำเนินงานตามรูปแบบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาว ($\overline{X}$ = 4.93, S.D = 0.19) และมีการรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ ($\overline{X}$ = 4.76, S.D = 0.34) ตามลำดับ

4. การประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ โดยภาพรวม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\overline{X}$	S.D	
ด้านเครือข่ายสถานศึกษา	4.66	0.54	มากที่สุด
ด้านเครือข่ายหน่วยงาน/องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน	4.59	0.59	มากที่สุด
ด้านเครือข่ายสถานประกอบการ	4.58	0.66	มากที่สุด
ด้านเครือข่ายชุมชน	4.62	0.70	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.61	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า 1. ความสำเร็จของเครือข่ายความร่วมมือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.61 , S.D = 0.62) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านเครือข่ายสถานศึกษา ($\overline{X}$ = 4.66 , S.D = 0.54) ด้านเครือข่าย ($\overline{X}$ = 4.62 , S.D = 0.70) และด้านเครือข่ายหน่วยงาน/องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ($\overline{X}$ = 4.59 , S.D = 0.59)

6. สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 1) นักเรียนอาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยง ผู้ปกครองรอบข้างใช้ยาเสพติดและครอบครัวขาดความอบอุ่น 2) หลักการเครือข่ายความร่วมมือ คือ 1. หลักการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม 2. หลักการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ 3. หลักการพัฒนาความสัมพันธ์ 3) บทบาทของเครือข่ายความร่วมมือ 4) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันที่ดี คือ ทัศนคติที่ถูกต้อง ปฏิบัติทางที่เหมาะสม รู้เท่าทันยาเสพติด และเป็นแบบอย่างที่ดี และ 5) ปัญหาที่พบ ได้แก่ การประสานเครือข่ายมีช่องทางไม่หลากหลาย การประสานข้อมูลใช้เวลาดำเนินงาน และเครือข่ายความร่วมมือไม่ครบทุกมิติของการป้องกันภัยจากยาเสพติด

2. ผลการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 รูปแบบ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ หลักส่วนที่ 2 ตัวแบบ ประกอบด้วย องค์ประกอบ กระบวนการและขอบข่าย ส่วนที่ 3

ขั้นตอนการนำไปใช้ ประกอบด้วย การเตรียมการ การดำเนินงาน การประเมินผลและสรุปผล และส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 1. ผลการนำรูปแบบไปทดลองใช้ พบว่า การปฏิบัติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และ 2. ระดับการมีส่วนร่วมของเครือข่ายความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. การประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 พบว่า 1. ความสำเร็จของเครือข่ายความร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2. พฤติกรรมนักเรียนหลังใช้รูปแบบ พบว่า นักเรียนมีภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติดและอบายมุข สามารถการป้องกันตนเองจากภัยที่เกิดขึ้น และเป็นแกนนำในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และ 3. ผลการขับเคลื่อนการดำเนินงาน มีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงาน จำนวน 56 เครือข่าย จำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงลดลง ร้อยละ 16.96 และรางวัลที่ได้รับ จำนวน 39 รายการ

7. อภิปรายผลการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า นักเรียนกลุ่มเสียงอยู่ในสภาวะที่เป็นปัญหา คือ อาศัยอยู่ในแหล่งยาเสพติด ผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่รอบข้างใช้สารเสพติด และครอบครัวขาดความอบอุ่น นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ สอดคล้องกับธีรพงษ์ ชูพันธ์ (2562) ที่กล่าวถึง ยาเสพติดว่าเป็นปัญหาที่เกิดจากความอ่อนแอของสถาบันครอบครัว ไม่ได้รับความรักและการดูแลเอาใจใส่ ส่งผลให้เกิดปัญหาที่มากขึ้น ส่วนด้านหลักการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่

1. หลักการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมเป็นกระบวนการที่สมาชิกในเครือข่ายหรือองค์กรมุ่งภารกิจหลัก และวิสัยทัศน์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกัน เพื่อให้ทุกคนมีความเข้าใจและมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน สอดคล้องกับพงศกร อดุลพิทยาภรณ์ (2560) กล่าวว่าเครือข่ายความร่วมมือ คือ กลุ่มคน องค์กรและภาคส่วนต่าง ๆ ที่มีวิสัยทัศน์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน วางแผนดำเนินงานร่วมกันเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งการประเมินเพื่อปรับปรุงและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ

2. รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 ตัวแบบ ได้แก่ องค์ประกอบ กระบวนการและขอบข่าย ส่วนที่ 3 ขั้นตอนการนำไปใช้ ได้แก่ การเตรียมการ การดำเนินงาน ประเมินผล และสรุปผล และ ส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ สอดคล้องกับ อนันต์ มีพจนา (2563) กล่าวถึงรูปแบบเครือข่าย

ความร่วมมือประกอบด้วย 1. หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย 2. การรวมกลุ่มสมาชิกเครือข่าย 3. กระบวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ 4. องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือ 5. การประเมินผลการใช้รูปแบบ และ 6. เงื่อนไขความสำเร็จของการนำรูปแบบไปใช้ ทั้งนี้รูปแบบไม่ปรากฏหลักเกณฑ์ที่ตายตัว ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของเรื่องที่กำลังศึกษา

3. การทดลองใช้รูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และการมีส่วนร่วมของเครือข่ายความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือไปใช้ดำเนินงาน ทำให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษามีรูปแบบการปฏิบัติงานที่ชัดเจน สามารถดำเนินการตามรูปแบบได้อย่างง่ายและเป็นหนึ่งเดียวกัน ทำให้ผลการใช้รูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรวรรธน์ นิลแก้วบวรวิชญ์ (2559) เรื่อง รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และนอกจากนี้ Ehsan Jozaghi (2018) ได้ศึกษาการสร้างแนวทางการลดความเสี่ยงจากการใช้สารเสพติดด้วยเครือข่ายสังคมและเครือข่ายผู้ติดยาเสพติด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน เครือข่ายสังคม และเครือข่ายผู้ใช้สารเสพติด ส่งผลให้ผู้ใช้สารเสพติดลดลงหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมลดความเสี่ยง รู้ถึงภัยอันตรายจากยาเสพติดและได้รับการดูแลช่วยเหลือโดยการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชน เครือข่ายสังคม และเครือข่ายผู้ใช้สารเสพติด

4. ประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบ มีความสำเร็จของเครือข่ายความร่วมมือโดยรวมอยู่ ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติดและอบายมุข สามารถป้องกันตนเองจากภัยที่เกิดขึ้นและเป็นแกนนำการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและหน่วยงานต่างให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่าย ปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมายการดำเนินงานร่วมกัน สอดคล้องกับ Buasai (2011) ศึกษางานวิจัยเพื่อพัฒนาพื้นที่ ABC พบว่า การร่วมกันของเครือข่ายความร่วมมือในพื้นที่เกิดขึ้นได้ และมีพลังขับเคลื่อน เนื่องจากเจ้าของพื้นที่เป็นกลไกหลักในการสร้างความร่วมมือสร้างพลังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และแนวทางไปสู่เป้าหมายที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพร่วมกัน และยังมี Richard Spoth (2022) ที่ศึกษาการประยุกต์ใช้ระบบ PROSPER (Promoting School-community-university Partnerships to Enhance Resilience) การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน มหาวิทยาลัยและชุมชนสู่ความเข้มแข็ง พบว่า วัยที่พบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดเริ่มที่มัธยมศึกษาตอนต้น วัยที่ดูแลตนเองได้อยู่ช่วงอายุ 19 ปีขึ้นไป การนำระบบ PROSPER ไปทดลองใช้ พบว่า ช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน และเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงบวกให้นักเรียนสามารถแยกแยะปัญหา ผลเสียจากการใช้สารเสพติดและลดความเสี่ยงการใช้สารเสพติดได้

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรีเขต 1 ควรนำสาระของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ไปกำหนดเป็นนโยบาย ในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรีเขต 1 ควรมีการเผยแพร่คู่มือการใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จให้กับสถานศึกษาในสังกัด

8.2.2 สถานศึกษาควรนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขสู่ความสำเร็จ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่องโดยมีการปรับให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและอาจมีการปรับแผนการดำเนินการตามสถานการณ์

8.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

สถานศึกษาควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาด้านอื่นๆ โดยมีการขยายเครือข่ายความร่วมมือเพิ่มขึ้น เช่น เครือข่ายสถาบันการศึกษา ชุมชน หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

9. บรรณานุกรม

ธีรพงษ์ ชูพันธุ์. (2563). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ,* 8(*32*), 263-273.

พงศกร อดุลพิทยาภรณ์. (2560). *แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน.* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภัทรวรรธน์ นิลแก้วบวรวิญ์. (2559). *รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา).บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุดา มงคลสิทธิ์. (2562). *กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนจังหวัดชลบุรี.* วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 6(*19*), 5843-5859.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1. (2565). *รายงานผลการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1*. ปราจีนบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ.2564-2565) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.*

สำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา. (2559). *คู่มือแนวทางการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข.* สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน. เอาชนะยาเสพติด กระทรวงศึกษาธิการ.

อนันต์ มีพจนา. (2563). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3*.(รายงานผลการวิจัย). โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน: กระทรวงศึกษาธิการ.

Buasai, S. (2011). *ABC: Area-based collaborative research*. Bangkok: Amarin Printing and Publishing. [in Thai].

Ehsan Jozaghi. (2018). *A Plea for Harm Reduction Policing Involving People Who Use Drugs.* International Journal of Health Policy and Management, 7(8), 766–767.

Spoth, R., Redmond, C., Shin, C., Trudeau, L., Greenberg, M. T., Feinberg, M. E., & Welsh, J. (2022). Applying the PROSPER prevention delivery system with middle schools: Emerging adulthood effects on substance misuse and conduct problem behaviors through 14 years past baseline. *Child development*, *93*(4), 925-940.

Jozaghi, E., Buxton, J. A., Thomson, E., Marsh, S., Gregg, D., & Bouchard, M. (2018). Building new approaches to risk reduction with social networks and people who smoke illegal drugs from participatory community-based research. *International Journal of Qualitative Methods*, *17*(1), 1609406918771247.

10. คำขอบคุณ

งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องด้วยได้รับคำแนะนำจาก ดร.ผดุงชัย ภู่พัฒน์ ดร.สมใจ วิเศษทักษิณ นายไพศาล ที่รัก ดร.ชนะ สุ่มมาตย์ ดร.อารยันต์ แสงนิกุล ดร.วิศิษฏ์ มุ่งนากลาง ดร.วรลักษณ์ จันทร์ผา ดร.อภิรดี กลกิจ ดร.ชนินทร์ คะอังกุ ดร.นะรงค์ ชาวเพ็ชร ดร.วันเพ็ญ บุรีสูงเนิน ดร.สุวิทย์ บึงบัว ดร.วรัญญภรณ์ ชาลีรักษ์ ดร.รติมา พานิชอนุรักษ์ ดร.กรชพรรณ บุญงามสม ดร.นิสา บรรจงการ ผอ.ประกิจ พุ่มพฤกษ์ ดร.ประเสริฐศักดิ์ เหินไธสง ดร.สมัต อาบสุวรรณ์ ผอ.มีเกียรติ นาสมตรึก ดร.ภารดี ผางสง่า ดร.ปรพล แก้วชาติ ดร.พีรภาว์ บุญเพลิง ดร.วิไลลักษณ์ เพชรเอี่ยม และ ดร.ปิยาภัค อุ่นเอม ที่กรุณาให้คำปรึกษาเสนอแนะการทำงานนี้ให้สำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบคุณดังกล่าวไว้ในโอกาสนี้